

[H. C. Hansen]

tjenestemænd og embedsmænd – lån, som gives til en lavere rente, end der kan opnås ved at anbringe statsanstaltens midler i obligationer. Forholdet er jo det, at embedsmænd kan låne penge til 13½ pct. i statsanstalten på et tidspunkt, hvor obligationsrenten som bekendt ligger i hvert fald 2½–3 pct. højere – for slet ikke at tale om, hvis statsanstalten udnyttede de muligheder, der er for at opnå tårnhøje renter.

Det tredje forslag omfatter udvælgelsen af bestyrelsen i statsanstalten. Vi finder i fremskridtspartiet, at det er urimeligt, at 4 ud af en bestyrelse på 7 repræsenterer medarbejderne i statsanstalten. Vi finder det uheldigt, at den bestyrelse, som skal kritisere direktionen, er en sammenblanding af direktion og bestyrelse.

Vores fjerde forslag, at statsanstalten ikke må indgå aftaler med andre forsikringsselskaber ved fastsættelsen af præmierne, er langt det vigtigste. Forsikringsrådet har så langt tilbage som i 1936 foranlediget, at de store forsikringsselskaber indgik en aftale, som finansminister Knud Heinesen kalder en gentlemanaftale. Aftalen går i sin enkelhed ud på, at forsikringsselskaberne indbyrdes aftaler præmierne, hvorefter hele forsikringsverdenen i Danmark har at rette sig. Folketinget står i den utrolige situation, at et overvældende flertal vil fastholde en prisaf tale til skade for pensionisterne. Denne gentlemanaftale, som finansminister Knud Heinesen kalder den, betyder, at præmierne er for høje, at forsikringsselskaberne omkostningsmæssigt på disse områder slumrer sødt, da der er så stor en avance. Det betyder, at konkurrencen drejer over på andre ting, at der bruges for mange penge i oprettelsesomkostninger, at tilbagekøbsværdien i de første år bliver helt urimeligt lav, og at bonussen i virkeligheden er for lille.

Baggrunden for, at socialdemokratiet ikke ønsker at støtte fremskridtsforslagene, er ene og alene partipolitisk egoisme. En anerkendelse af, at der er noget galt inden for livsforsikringsområdet, vil simpelt hen betyde en underkendelse af socialdemokratiet. Det er socialdemokratiets top, som har haft ansvaret for statsanstalten. Det er tidligere statsminister J. O. Krag, der er formand. Hr. finansminister Knud Heinesen er ansvarlig minister for statsanstalten. Fru Dorte Bennedsen er formand for det erhvervsudvalg, som har

behandlet sagen. Socialdemokraten hr. Robert Pedersen er medlem af forsikringsrådet. Hr. Albertsen har heller ikke kunnet undgå at kende disse forhold. Hr. Albertsen har i en menneskealder påstået, at han varmt interesserede sig for pensionisterne. Han må også have haft kendskab til problemerne omkring statsanstalten. Fru Inge Fischer Møller har været ordfører vedrørende forsikringsproblemerne for socialdemokratiet. Også fru Inge Fischer Møller må have haft et nøje kendskab til, hvad der er foregået.

Socialdemokratiet er i dag i den fantastiske situation, at det holder hånden over en prisaf tale forsikringsselskaberne imellem, ene og alene af den grund at en statsinstitution er indblandet, og at socialdemokratiets top har ansvar for, hvad der er sket. Men selv pensionisternes sag kan jo heller ikke siges at være socialdemokratiets sag. Langt den største del af den nuværende socialdemokratiske folketingsgruppe har jo i forvejen sikret sig pensioner som tjenestemænd, og socialdemokratiets interesse for, hvorledes arbejdere, funktionærer og mindre erhvervsdrivende skal sikre sig, kan åbenbart ligge på et meget, meget lille sted.

At en socialdemokratisk finansminister som hr. Knud Heinesen åbent tør vedkende sig at holde hånden over en såkaldt gentlemanaftale, ja, tør bruge ordet gentlemanaftale, er i den grad en hån mod de af vore medborgere, der ikke som finansministeren og som socialdemokratiets top får sikret sin alderdom igennem staten, men som selv må foretage en opsparing.

Folketinget er i den helt utrolige situation, at det, vi drøfter, nemlig finansminister Knud Heinesens gentlemanaftale, simpelt hen kunne forsvinde til gavn for alle pensionister, blot ved at handelsminister Ivar Nørgaard bevægede sig nogle skridt hen over gulvet og til sin kollega i den socialdemokratiske folketingsgruppe, hr. Robert Pedersen, som her i denne sal repræsenterer Forsikringsrådet, sagde: stands gentlemanaftalen! Så ville problemet være løst. Vi er i den utrolige situation, at fremskridtspartiet er nødt til at fremsætte et ændringsforslag til lovforslaget for at gennemføre, hvad der er normal forretningsskik inden for det øvrige danske erhvervsliv.